

KO

2020. FEBRUÁRI SZÁM

TAGTOBORZÓ

FEBRUÁR 27.

20:00

NAGYTÁRSALGÓ

Kedves Olvasók,

határtalan büszkeséggel tölti el szerkesztőségünket decemberi számunk sikere, köszönjük a pozitív visszajelzéseket! Örömmel tudathatom most veletek, hogy nem kell tovább várni a következő számra: a friss, évkezdő Kari Papír már meg is jelent.

Ezt a számot komolyabbnak, szakmaibbnak szántuk az előzőnél, ám annak könnyed hangvételének sem szerettünk volna hátat fordítani. Több izgalmas interjút is készítettünk számotokra, egyebek mellett az idén 50. születésnapját ünneplő Szkéné színházról vagy a napjainkban egyre inkább beszédtemává váló közösségi lakhatási formáról, a co-housingról.

Több oldalt szentelünk a kari közélet szívének oly' kedves, izgalmas gyökerekkel rendelkező Gödör Klubnak, és elkalauzolunk Titeket a bullet journaling precíz világába is.

Reméljük, az új szám is elnyeri a tetszésedet.

Ha pedig nem csak olvasni szeretnéd a Kari Papírt, hanem a szerkesztőségi feladatokból is kivennéd a részed, látogasd meg tagtaborozónkat február 27-én, csütörtökön a Bercsényi 28-30 Kollégiumban!

Kellemes olvasást!

Böröndy Júlia
főszerkesztő

Szkéné 50

2

Elfogadás sütőde

5

Haiku: „A pillanat költészete”

7

Bullet Journal

8

Belecsöppenni a KÉK életébe

10

Gödörtől Gödörig

12

Kitekintés a karról: IAESTE

16

Co-Housing

18

Kitekintés a karról: A Formula Racing Team sikerei

22

Hogyan vegyünk számítógépet?

23

Instagram, mint építészeti inspiráció

25

KARI PAPIR

Az Építészmérnöki Kar Hallgatói
Képviselőlet hivatalos lapja.

2020. február

Felelős kiadó:
Budapesti Műszaki és
Gazdaságtudományi Egyetem

Felelős szerkesztő:
Filep Richárd
Mráz Marcell

Főszerkesztő:
Böröndy Júlia

Szerzők:
Böröndy Júlia
Dongó Tamás
Duzsik Dorottya
Gerencsér Noémi
Kulcsár Eszter
Nagy Klaudia
Szűcs Petra

Borító:
Dávid Eszter

Tördelőszerkesztő:
Nagy Klaudia

 @kari Papír

 fb.me/kari Papír

kari Papír@epiteszhk.bme.hu

Szkéné 50

A Szkéné előtt minden műegyetemi hallgató elsétált már, magáról a színházról mégis oly keveset tudunk. A Szkéné Színház művészeti programért felelős munkatársát, Tana Kovács Ágneszt kérdeztük a színház ötven éves múltjáról.

A Szkéné az egyetemi kulturális élet egyik központja. Hogyan született meg a színház?

Tana Kovács Ágnes: Lényegében hallgatói kezdeményezésre született a hatvanas évek elején a Műegyetemi Irodalmi Színpad, amelyet egy karizmatikus művész-pedagógus, Keleti István vezetett. A jelenlegi színházi tér helyén ekkor még tantermek voltak, itt próbáltak és játszottak.

Mivel a második világháború alatt a németek géppuskafészeket állítottak fel a központi épület Duna felőli oldalán, amit a Pesti oldalról az oroszok kilőttek, ezért súlyos károkat szenvedett a díszterem. A későbbi rekonstrukció során leválasztották a karzati felső részt, két tantermet alakítottak ki, már csak azért is, hogy a megnövekedett hallgatói létszám igényeit kielégítsék.

Olyan színházi előadásokat is lehetett látni, amiket máshol nem engedtek volna meg. Ugye a burjánzó szocializmus idejét írjuk, két tévécsatorna, hétfőn adásszünettel, a kultúrházakban csak a regnáló hatalom által engedett műsorokkal. Az egyetemisták keresték a lehetőségeket a szabadabb gondolkodásra, vitákra, klubokat, alakítottak.

Tana Kovács Ágnes - művészeti vezető

Kép: Bodnár Zsófia

Szellemi felüdülés lehetett így a Szkénébe járni, a műegyetemi R klub, a Bercsényi és a Vár-klub mellett. A műegyetemisták közül sokan választottak később művészi pályát: Bródy János, Kóbor János, Jordán Tamás, Sebő Ferenc, Scherer Péter, Goda Gábor, és sokan mások is kezdetben műegyetemistaként koptatták a padokat...

Ez a két terem az idők során szűknek bizonyult, ezért az egyszerű felújítás helyett az egyetemisták kezdeményezésére új színházterem építésébe fogtak. A terveket Vidolovics László építész hallgató készítette, az átépítésben a színpad tagjai mellett tanárok, barátok is részt vettek. A munkálatok bő két évig tartottak, mígnem 1970. március 21-én Weöres Sándor *Theomachia* című előadással nyílt meg az akkori viszonylatban az ország legmodernebb stúdiószínháza, a SZKÉNÉ.

A rendszerváltás előtt szigorúan ellenőrizték a kulturális életet. Hogyan tudott egy ilyen közegben érvényesülni a színház?

TKÁ: Az állami szigor, a Nagy Testvér figyelem utolérte néha a vezetőket, Regös Pál például (a BME Pantomim Együttes alapítója, későbbi művészeti vezető), amikor behívták raporra a minisztériumba, a hetvenes években, hogy: „mi ez a sok nyugati együttes, fellépő a Szkénében?” Hirtelen ötlettel, azzal indokolta a „vasfüggönyön túlról” érkező művészek jelenlétét, miszerint diákszínpadok cseremeghívása kapcsán kerültek ide (Japánból például az idős butohtáncmester, Svédországból, USA-ból avantgárd színházak). Másrészt egy ilyen, jelentőségéhez képest kicsi színház, ha kapott is némi belügyi figyelmet régen, az marginalitása folytán nem volt számottevő. Megjegyzem, politikusok is örömmel látogatták az előadásokat, persze magánemberként.

Hogyan hat ma a színház az egyetemre, illetve az egyetem hat-e a színházra?

TKÁ: Mindenképpen különleges helyzet, hogy egy nem kimondottan művészeti jellegű egyetemen egy kortárs művészszínház működik, mégpedig professzionális felszereltséggel. Szerintem ez európai szinten is egyedülálló. Folyamatos a kapcsolatunk az egyetemi hallgatókkal, nemcsak nézőkként vannak nálunk jelen, de ők segítenek a büfében, ruhatárban, pénztárban. Az a tény, hogy a második emeltre kell felszállítani naponta

az adott esetben hatalmas díszletelemeket – különösen a hektikusan működő, vagy nem működő liftek mellett – jelentős izomgyarapodást eredményez a nekünk segítő hallgatóknál. Tényszerűen a vállukon viselik a színház sorsát.

Másrészt, persze a hallgatók jelentős kedvezményrel vásárolhatnak jegyet, bérletet, és örülünk, hogy ők élnek is a lehetőséggel. Odafigyelünk arra is, milyen társadalmi,

„Nem kísérletezünk, hanem eredményeket mutatunk fel.”

közéleti kérdések foglalkoztatják őket, a darabválasztásnál ezt mindig figyelembe vesszük. F fiatal pályakezdő rendezőket, alkotókat hívunk ide, hogy friss nyelven, izgalmas gondolatokkal „kapják el” a figyelmüket.

Kényszer szülte megoldás, de a kávézó tere egyben a színészbüfé is, tehát előadás után itt fizikailag is találkozhatnak a művészekkel, egyedülálló alkalom ez egy parázs vitára. Kölcsönhatásban vagyunk tehát.

Miben különbözik a Szkéné egy hagyományos színházától?

TKÁ: Ennek kifejtése – különösen, ami a színház-esztétikai vonatkozásokat illeti – nagyon hosszú lenne, de minden esetre mi hiszünk abban, hogy a színház közösségi műfajú, hogy rendezőtől a díszítőig, takarítótól a nézőig, színészig mindenki száz százalékgig egyaránt fontos generátora a közös élménynek.

A Szkéné jelenleg a budapesti kultúrélet egyik színtartója, egyes megfogalmazások

szerint alternatív befogadó színház, mások inkább úgy írják le, mint a hazai mainstream (kő)színházi élet mellett létező párhuzamos kultúra egyik ikonikus színházi tere. Nem kísérletezünk, hanem eredményeket mutatunk fel. Célunk, hogy a konkrét valóság iránti elkötelezettség jegyében színházunkban játszott előadások játéktípusa minél változatosabb, gazdagabb, és nyitottabb legyen. Hogy a közönséget, az egyetemistákat egy olyan dimenzióba vezessük el, ahol az elszigetelt, magányos individuum és a közösség közötti szakadék eltűnik. A színház egy csoda, a néző pedig e csoda részese, célja, megajándékozottja.

Idén ötvenéves a színház. Mivel készül a Szkéné a jubileum alkalmából?

TKÁ: Ötven évet összefoglalni, még egy ember életében is nehéz feladat, nem akkor, amikor több ezer hazai és külföldi művész és előadó, több száz színházi előadás, táncost, koncert, kiállítás összegzésére készülünk. Lehetetlen feladatra tehát nem vállalkozhatunk. De arra igen, hogy néhány portré

felvillantásával, jelenkori és múltbéli érdekes események felidézésével, a jelentősebb fordulópontok kiemelésével láttassuk a színház karakterét, az itt dolgozók kötődési viszonyait, a hazai színházművészetben betöltött izgalmas, domináns szerepét. Nem tudunk meghívni, interjúkat készíteni, meghallgatni, megtisztelni, mindenkit, aki a múltban vagy jelenleg e falak között él és dolgozik, de legalább kísérletet teszünk rá.

Március 21-én és 22-én megidézünk néhány eseményt az ötvenéből, megmutatjuk a többé-kevésbé állandó s mindig megújuló Szkéné Színházat. Kiállítással készülünk, egy születésnapi műsorral az Aulából indulva, az egyetemisták kedvenc színészei közreműködésével, megidézzük azokat, akik innen indították pályájukat, de többet még nem árulhatok el, mert a részletes programon még dolgozunk.

50 SzkÉNÉ interjú sorozatunk már elindult, többek között az Armuth Miklós docens úrral készült beszélgetést már olvashatják az érdeklődők a színház honlapján.

Elfogadás Sütöde

Gyakran emlegetik az Egyetemen az építész társadalmi felelősségvállalási kötelességét. Ez sokszor még távoli problémának tűnhet, azonban hallgatóként is rengeteget segíthet az ember.

Kemes Balázs szervezésében évek óta lehetőség van részt venni olyan nyári építő-táborokban, melyekben a társadalmi-remterületeken élő emberek helyzetének és életének jobbá tétele az egyik fő cél. Az alábbi cikkben Juhász Dániel és Kemes Balázs segítségével a tavalyi táborban megépített sütöde előéletét és szerepét mutatjuk be.

MONOR

Az idei év egyik jelentős helyszíne Monor volt, ahol nem ez az első hasonló jellegű projekt: 2014-ben már készült ide egy brikettszáritó, mely nagyon hasznosnak bizonyult a helyi közösségnek.

Idén az elsődleges cél a Nyitnikék Biztos Kezdet Gyerekház verandájának újjáépítése volt, ám váratlan nehézségek miatt csak a faszerkezet készült el egy közeli hangárban. A csapat úgy döntött, hogy a maradék időben az Elfogadás Sütöde bővítési és felújítási munkájba kapcsolódik be.

KEZDETEK

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat Jelenlét programja 2004-ben indult el a településen.

A krízishelyzetek kezelése után létrehozták a tanodát, majd elkezdtek azon gondolkodni, hogy mi lenne az, ami a telepi asszonyok életében teremt új lehetőségeket. Tudták, hogy szívvél lélekkel szeretnek sütni, így vágtak bele a sütöde-projektbe.

Kezdetben rengeteg fájdalmat jelentett számukra az elutasítás, amivel a monori piacon találkoztak, a járókelők származásuk miatt semmibe vették őket, nem volt egyetlen vásárlójuk sem. De Jolika néni, a sütöde lelke, nem adta fel: házalni kezdett, hogy megmossa, mennyire jó dolgot tudnak alkotni a cigány asszonyok. Így szerették meg őket első vásárlóik, aztán lassan híret vitték a monori sütiknek.

Mára rendezvényekre is felkéri őket, azonban a konyha kapacitása nem volt túl nagy, így rengeteget jelentett számukra a bővítés lehetősége.

TÁBOR

Az aktív munkálatok nyáron két héten keresztül tartottak. Ez az időtartam a hallgatónak nem egy szigorú elkötelezettségi feltétel volt, mindenki besegített, amennyit tudott.

Az első lépés az átépítendő terület felmérése volt, majd az átépítés megtervezése, bontás, építés. A háttérben persze jóval összetettebb folyamatok zajlanak, ugyanis csak támogatásokból, pályázati pénzekből, adományokból tudnak építkezni.

A helyi közösség nagyon összetartó, így természetesen védik a saját közegüket, ám amint megismerik a hozzájuk érkező

Kép: Kulcsár Eszter

Kép: Kemes Balázs

vendégeket és azok célját, befogadják őket maguk közé.

A táborozók szállása a Tabánban volt, a sütődés asszonyok főztek rájuk, aprósággokkal kedveskedtek az emberek, örömmel adták, amit tudtak.

A SÜTÖDE

Szellemi, társadalmi és építészeti értékeket egyaránt képvisel ez a pár négyzetméteres helyiség, amely a gyerekház közvetlen bővítése.

Belépve elragadja az embert a meghatottság érzése, hogy mennyi ember kitartása, szeretete és önzetlen segítsége kellett ahhoz, hogy ez létrejöhessen. A monori cigány telepen, ahol a víz és az áram sem mindenhol alapvető dolog, olyan asszonyok kaptak lehetőséget nemcsak dolgozni, de örömmel alkotni és példát mutatni, akiket a társadalom már szinte kivetett magából.

Az pedig, hogy mindezt sikerült apró építészeti bravúrokkal színesíteni, csak hab a tortán. A megnyitón mindenki viccelődött, hogy a laikusok körbe-körbe forgatják a fejüket, úgy csodálják a sütödét, az építészek pedig csak a padlót nézik. A mesterien kivitelezett

látszóbeton padló könnyen leveszi az embert a lábáról. Kiöntésekor fontos volt, hogy már rögtön szép egyenletes felület jöjjön létre, majd kapott egy durva és egy finom csiszolást, glettelést és egy réteg polírozást, így érve el a kellemes padlófelületet egy sima aljzabeton rétegből.

A TEVÉKENYSÉG CÉLJA

Két kiemelkedő aspektusa van ezeknek a nyári építőtáboroknak. Egyrészt ez a sütöde valami olyasmit ad szegénységben élő kisebbségi embereknek, amiről szinte álmodni sem mertek: reményt arra, hogy itt nagyot alkothattak és valódi teret nagy volumenű rendelések elkészítésére, nagyobb piaci jelenlét biztosítására.

Másrészt magába az építési folyamatba helyi fiatalokat belevonva megismerkedhetnek egy addig talán ismeretlen szakmával, sőt, rögtön gyakorlatot szerezhettek benne. Így az ilyen kezdeményezésekkel fiatalolt öregig új perspektívák nyílnak meg számukra az életben.

További információkat és az építőtábor fényképes naplóját az alábbi linket éritek el: fb.com/epitotabor2019monor/

Kép: Máté Albert

A tábornak lesz egy táborzáró programja, amin szeretettel várnak mindenkit 2020. február 27-én 18 órakor a K 210-es teremben.

Haiku - „A pillanat költészete”

A haiku a japán költészet jellegzetes versformája, illetve annál egy fokkal összetettebb. Annak a pillanatnak kiválásáról szól, amit érdemes egy 17 szótagos versben visszaadni. A már-már önálló műfaj kihívása az elmélyülés, önmagunk vizsgálata, megismerése és a pillanat megragadása.

Érezted már azt,
Hogy minden rendben lesz?
Hát azt még én sem.

Bámulok bele
A semmibe s legbelül
Kicsit jólesik

Mit akarok itt?
Boldogságot nem lehet
Receptre kapni

Néha akarom
De sokszor közel állok
A feladáshoz

Csak remélem én
Hogy tényleg van értelme
Az egyetemnek

Megint hajnal van
Mégsem lettem kész ma sem
S holnap sem leszek

A legnehezebb
Magad urának lenni
Bárki bármit mond

Hogy érzem magam
Nem tudom eldönteni
Inkább mondd meg te

Túl sok ez most így
Kérek egy kis pihenőt
Holnap folytatom

Jobb ember leszek
Ha mindent úgy csinállok
Ahogy megírták?

Felnőtt lennék tán?
Én csak szaladok vissza
Gyermekkoromba

Nem vagyok biztos
Csak abban az egyben, hogy
Nem vagyok biztos.

Ne legyen verseny
Magad miatt légy boldog
Mást nem érdekel

*Nagy Klaudia
másodéves
hallgató munkái*

Bullet Journal kezdőknek

A félev elején mindenki megfogadja, hogy ez most más lesz: „nem lógok előadásról”, „időben elkezdek tanulni”, „idén többet alszom”. Ezek a fogadalmak egy-két hét után feledésbe merülnek. Ahhoz, hogy elhatározásaink mellett hosszútávon kitartsunk, egy bullet journal vezetése segíthet.

De mi is pontosan a bullet journal? A legtöbb ember vezetett már naplót élete során. Sokan használnak naptárt a fontos események számontartására, mások listákat vezetnek a tennivalóikról. Nos, a bullet journal ezeknek az ötvözte: egy saját magunk által összeállított rendszerező. Így minden benne van, amire szükségünk lehet; a felesleges dolgok nélkül.

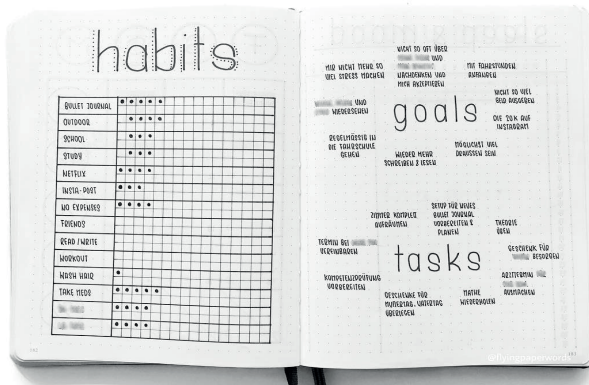
A naplóvezetés időigényes dolog, így napjainkban egyre kevésbé népszerű. A bullet journalba az időmegtakarítás érdekében felsorolás jellegűen - erről kapta a nevét is (bulletpoint, azaz felsorolásjel) - jegyezzük fel a dolgokat. Viszont, ha mindegyik helyen tárolunk, akkor fennáll a veszélye annak, hogy elveszünk az információáradatban.

Ezért különböző jelölések alakultak ki, amelyek átláthatóvá teszik a jegyzeteket.

A bullet journal modulokból áll, melyekhez szabadon hozzáadhatalunk újakat, vagy elhagyhatunk régiakat. Ez nem egy állandó, statikus rendszer; mivel saját magunk állítjuk össze, mindig saját igényeinkhez tudjuk igazítani. A módszer kifejlesztője, Ryder Carroll, a következő alapmodulokat használta: jövőtervező (future planner), havi áttekintés (month at a glance), heti/napi tervező (weekly/daily planner).

A naptár jellegű modulokon túl, még egy fontos eleme van a bullet journalnak: ezek pedig a „tracker” oldalak, amelyeken szokásainkat vezethetjük.

- Jelölések:
- feladat
- x kész feladat
- O esemény
- jegyzet

Ahhoz, hogy fejlődni tudjunk, szükség van arra, hogy egyes dolgokat rendszeresen csináljunk, és ezzel a módszerrel még ellenőrizhetjük is magunkat.

Arról nem is beszélve, hogy a kitöltött tracker oldalak jól esnek a szemnek és léleknek is.

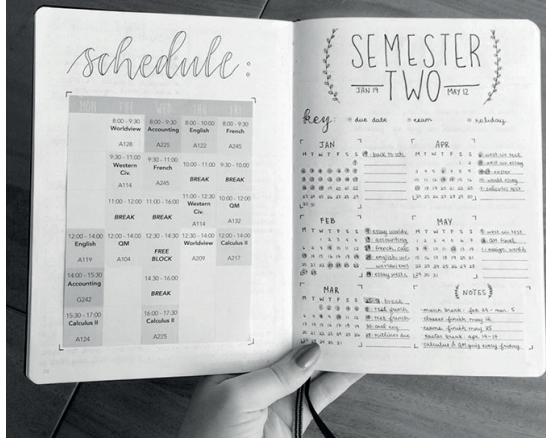
Hallgatóként nagyon sok egyéb modult is be tudunk illeszteni, hogy segítsen eligazodni tanulóanyagaink útvesztőjében. Sokkal sikeresebbek azok, akik nem napról napra élnek, hanem egy kész tervvel állnak az új kihívások elébe.

Ha felosztjuk a feladatokat kisebb egységekre máris sokkal teljesíthetőbbnek tűnnek, ha ezeket még be is ütemezzük, akkor sokkal kevesebb stressz ér bennünket.

A félév elején hozzáadhatunk a bullet journalhoz egy tanulmányi tervezőt, amit a későbbiekben fellapozva látjuk, milyen ütemben kéne haladnunk és mit tehetünk, hogy újra felzárkózzunk magunkhoz.

Persze a naplót számtalan más módon is fel lehet használni a tanulmányok rendszerezése mellett. Sokan pénzügyeiket tartják szemmel, mások erőnlétüket, megint mások az olvasott könyvekről vezetnek feljegyzéseket az általános részekén túl.

Egyik sem zárja ki a másikat, minden bullet journal egyedi, tükrözi az adott személy igényeit.

De hogyan kezdj neki? Először azt kell eldöntened, hogy mire is szeretnéd pontosan használni, milyen elemeket tartalmaz majd.

Ezután csak fogj egy üres füzetet és egy tollat! Nincsenek szabályok, úgy alakítod az oldalakat, ahogyan csak szeretnéd. Lehet minimalista, lehet színes és bohém, de egy a fontos: használd gyakran!

Ha szeretnél többet megtudni: Ryder Carroll: A Bullet Journal módszer című könyve minden kérdésre választ ad.

Továbbá számtalan ötletet gyűjthetsz Carroll honlapjáról (bulletjournal.com), illetve Instagram oldaláról és (@bulletjournal) YouTube csatornájáról (/bulletjournal) is.

X1,2
március 12.

Belecsöppenni a KÉK életébe

A Kortárs Építészeti Központtól bizonyára már hallottatok, sokan közületek valószínűleg már jártak is ott, hiszen fontos eleme a hazai szakmai életnek, és az egyetemhez való közelsége miatt senkinek sem lehet akadály a meglátogatása.

Építész hallgatóként programjaikon én is gyakran részt vettem, és mindig nagyon élveztem őket, ezért szerettem volna belepilantani a szervezői oldalról is.

2019 tavaszán jelentkeztem önkéntesnek a Budapest 100 nevű nagyszerű program-sorozatra. Először csak épületfotósként próbáltam ki magam, de nyáron, mikor a Nyitott Gyárak Hétvégéje volt Csepelen, már szervező önkéntesként lehettem a csapat része.

Az ezek során kapott impulzusok és tapasztalatok vezettek oda, hogy mikor megláttam, a KÉK Mentor programot indít, azonnal jelentkeztem.

Körülbelül 2-3 heti rendszerességgel invitáltak minket a Bartók Béla úti központjukba, ahol érdekes előadásokat hallhattunk a szervezet működéséről és más aktuális témákról egyaránt, ugyanakkor jutott idő a közös workshopokra és a kapcsolatépítésre is.

Természetesen a program keretein belül kaptunk feladatokat is; rögtön az elején a mentorokkal együtt megszerveztük és lebonyolítottuk az Építészeti Makettfesztivált. Bár sokunk kicsit úgy érezte, hogy egyből bedobtak minket a mélyvízbe, mégis olyan kompetenciákat tudtunk elsajátítani és gyakorolni, melyek később a hasznunkra válnak majd.

A program második felénél a különböző csoportok mind más és más irányba terelődtek, lehetőség volt a már futó és az éppen akkor szerveződő programokba becsatlakozni. A mi csapatunk egy kreatívabb feladatot kapott,

ugyanis az iroda belső terét kellett átgon-
dolnunk, hogy a munka mellett az alkalmas legyen egy állandó kiállítás befogadására is. Az idei program már lezárult, azonban sok új lelkes taggal bővíthetett a KÉK tábora.

Ha a jövőben is szerveznek hasonlókat, mindenkinek javaslom, hogy vegyen részt rajta, hiszen csak akkor válhat belőlünk igazi építész, ha a valós problémákra is tudunk választ adni, és nem csak a diploma után kezdünk el ismerkedni a nagybetűs szakmával.

Gödörtől Gödörig

Tiszta fejjel, diadaltól megrészegülten, álomittasan, bánatot folyékony boldogságra cserélve, vagy csak nemes egyszerűséggel részegen, így vagy úgy, de a többségünk járt már a Bercsényi 28-30 Kollégium alagsorában található Bercsényi Gödör Klub nevet viselő búfelejtő besorolású létesítményben.

Amit kevesebben tudnak, hogy szeretett szórakozóhelyünk milyen hosszú múlttal rendelkezik, falai között egykor avantgard művészek állítottak ki, és a Groovehouse helyett az Illés zenekar zenéje töltötte be a teret.

KEZDETEK

1963-ban rendezték az első kiállítást az akkor még diákkotthon rangú Bercsényi Kollégium alagsorában. A klub elsősorban a hallgatók munkáinak biztosított kiállítási teret, de felkarolta azokat a művészeket is, akik hivatalos kiállítóhelyeken nem kaphattak helyet.

Mivel a szakmai zsűrit a Műegyetem Rajzi Tanszéke biztosította, az avantgard művészek is bemutathatták műveiket, megkerülve a cenzúrát.

A klub első vendégei közé tartozott Major Máté és Pogány Ferenc Ybl Miklós-díjas építészek. A kiállításról beszámolót Kovács Ferenc, Bachman Zoltán és Vidolovits László közölte, akik feltehetően az események szervezésében is részt vettek.

AD HOC /'72-75/

Ebben az időszakban a szervezők (Nagy Tamás és Kovács Attila) a saját ismeretségi körükből merítve szervezték az alkalmi jellegű programokat. A Sirius zenekar gondos-

kodott a zenei aláfestésről és az események megnyitásáról, Szentjóby Tamás *A legnagyobb engedetlenségi szám* című happeningjére is egy ilyen koncert keretein belül került sor.

Az Avantgard Fesztivált is a Bercsényi Klubban kezdték szervezni, amíg be nem tiltották. A három év során időszakosan, de otthonra találtak Paizs László plexiszobrai, Attalai Gábor konceptmunkái és Vető János fotói is a kollégium alagsorában.

KÜLSŐ SZERVEZÉS /'76-77/

A klub szervezése egy rövid időre kollégisták közvetítésével, de átkerült egy külsős szervező kezébe: Olescher Tamás a budaörsi Jókai Művelődési Központból hozott tapasztalatát és kapcsolatait felhasználva változatos és sokszínű program felhozatalra törekedett. Ez idő alatt a zsűrizés kikerülése érdekében a kiállításokat a jazz koncertek kísérő eseményeként hirdették meg.

A kiállításokhoz készült plakátok is fél évre vagy egy évre szóltak, mivel Olescher Tamás abban reménykedett, hogy visszamenőleg nem tiltják be azokat. Sajnos még így is akadtak olyan programok, amelyek nem kerülhettek megrendezésre.

FÉNYKOR /'78-80/

A '78-80 közötti időszak a Rauschenberger János és Stork Csaba által jónak ítélt, kevésbé ismert avantgard művészeknek kedvezett.

„majdnem minden megtörtént,
ami avantgárd művészet volt”
-állította Rauschenberger.

Póta Irén és az Illés zenekar:1964
BME Rózsa Ferenc Kollégiuma, Bercsényi Klub

Illés zenekar koncertje:1964
BME Rózsa Ferenc Kollégiuma, Bercsényi Klub

A hagyományos művészetek háttérbe szorultak, míg a kísérletező, experimentális irányzatok teret hódítottak maguknak. A szervezők újításként tematikus kiállítássorozatokot rendeztek.

Az évtizedet összefoglaló kiállításon a korszak építészeinek és képzőművészeinek munkái mellett helyet kaptak olyan építész hallgatók tervei, amelyek a panelépítézet korában megvalósításig nem juthattak.

Azt, hogy a kultúrpolitika által megszabott határokat feszegető kiállításoknak otthont adó kollégiumi klub hogyan maradt nyitva, mikor a párt-szervezetnek nem okozott volna nehézséget a beszüntetése, utólag nehéz megmondani - talán közrejátszhatott benne az állam által is elfogadott emberek beszéde a megnyitáson.

Mindenestre a klub olyan művészek munkáival büszkélkedhetett, amiknek kiállítása máshol nagy valószínűséggel betiltásra került volna. Sokak között Hajas Tibor, Erdély Miklós, Vető János műveit is megcsodálhatta az, aki abban az időben a Bercsényi utca 28-30 alagsorába tévedt.

VÁLTOZÁS /'81-87/

Változott a magyarországi művészeti világ, és a változást lekövette a Bercsényi Klub kiállítási anyaga is. Az avantgárdot a transzavantgárd váltotta.

Az „avantgárd halála” emblemikus kiállítás ezt a változást prezentálta, megpróbált képet adni a folytatásról. A Salamin Ferencből, Szalai Tiborból, Vincze Lászlóból és Hartvig Lajosból álló szervezőgárda helyet biztosított a fiatal,

feltörekvő művészeknek zenei előadásaira (Brettschneider - BME-es hallgatók zenei és képzőművészeti tevékenységgel), képzőművészeti alkotások kiállítására, fiatal fotósok bemutatkozó kiállítására (Szilágyi Lenke, Miltényi Tibor, Bakos Zoltán, Vető-Zuzupáros), mail art kiállításokra (Xertox csoport), szakmán kívül dolgozó építészek egyéni kiállításaira (Kovács Attila (1982), Bachman Gábor (1982) és Rajk László (1981)), performanszokra (Kelényi Béla, Szirtes János, Xertox csoport, Tóth Gábor).

A Bercsényi Klub az alternatív műfajok kiemelt helyszínének számított, azonban a cenzúra enyhülésével, majd annak megszűnésével, a klub elvesztette pozícióját, hisz a művészek - már állam által jóváhagyva - kedvezőbb adottságokkal rendelkező kiállítótermet kerestek.

A Bercsényi Klub továbbra is színvonalas programmal szolgált, de a korábbi összetartó kultúrközössége megszűnt. 24 éves folyamatos jelenlét után a klub tevékenységének az 1987-es kollégiumfelújítás vetett véget, mint tudjuk, nem véglegesen.

ÚJRANYITÁS

A felújítás után a klubot többször újranyitották. Az 1990-es években ismét megnyitották a kiállítóhelyet, azonban akkor már csak egy volt a galériák sokasága között. 1993-tól Bercsényi 28-30 Galéria néven működött.

Az évezred kezdetén az egyetemi klubok teljesen önszervezők voltak, kezdetben a Gödört is baráti körök üzemeltették. Ahogy fejlődött az egyetemi hallgatói rendszer, rájöttek, hogy gazdaságosabb ezeket a klubokat egyetemi szinten üzemeltetni,

s 2009-2010-re már a legtöbb klub jobb színvonal kialakítására törekedve profitos bulikat szervezett, pultosokat képzett.

Többszörös szervezőgárda-csere után a Gödör Klub végül 2010 őszén érte el jelenlegi felállítását, amikor a korábbi tagok többsége lemondott. A klubot szinte a nulláról (két ember) kellett újjászervezni.

Ezt a nehéz feladatot Daku Dávid kapta meg, akinek ebben segítségére volt Dávida Eszter. Őket pár év után Ladjánszky István elnöksége követte Soós (Csoki) Tamással és Novák Milánnal. A fő cél a hagyományteremtés volt, és a felzárkózás a többi egyetemi klubhoz.

Az első pár év a kísérletezésről szólt, az építész ízlés megfejtéséről (máig rejtély), a Gödör "arcának" megalkotásáról. Ekkor alakultak ki az általunk is jól ismert tematikus estek (kocsmaGödör, VödörGödör, parasztGödör), de próbálkoztak elektronikus vonallal (a gépész Bassment körrel) és élőzenével is. Koncertezett például a Gödörben a befutása előtt a Punnany Massif és az Irie Maffia.

A Gödör végül büszkén beállhatott az olyan hagyományteremtő klubok sorába, mint a Drönk.

“A Gödörnél vannak jobb szórázóhelyek, de még sincs másik olyan hely, ahol az építészek így együtt tudnak lenni. Ez a fajta nyitottság és változatosság a kör legnagyobb előnye.”

-vallja Dávida Eszter, a klub új arculatát meghatározó csapat tagja.

JELEN ÉS JÖVŐ

Napjainkban a Bercsényi Gödör Klub a különleges alkalmakat, kivételeket leszámítva csütörtökönként garantiálja számunkra az önfeledt szórakozást.

Az öntevékeny kör létszáma folyamatosan változik (2020. februárjáig 31 taggal működtették a klubot), mivel minden tavasszal friss tagokat szavaznak be, és olykor búcsút vesznek azoktól a tagoktól, akik valamilyen okból kifolyólag már nem tudnak aktívan részt venni a kör munkásságába. A Gödör "veteránjai" csatlakoznak a megöregödörhöz, a klub alumni csoportjához, így tartva a kapcsolatot az összetartó szervezettel, aminek ők maguk is motorjai voltak.

A csoportot három elnökségi tag (személyzeti felelős, gazdasági felelős, elnök) tartja össze, ők vezetik a szinte heti gyakorisággal megtartott gyűléseket.

Az összhang fenntartásának érdekében évente háromszor közösen útnak indul az öntevékeny kör (összel a volt gödrösökkel karöltve, tavasszal a gólyagödrössökkel és volt elnökökkel kirándulnak, nyáron pedig együtt, stoppolva vágnak neki Horvátországnak), és a gödörfeszít (regisztrációs hét alatt) során közösen felújítanak a Gödörben.

“Ilyenkor kopácsolástól, vidámságtól, és válogatott muzsikáktól hangos, festéktől és higitótól bűzlik a kollégium alagsora.”

-meséli Varga Péter,
a Gödör jelenlegi elnöke.

Így nyerték el 2 éve a Gödör falai a jelenlegi szürke színüket, és ha jövőben új padokat találtak a Gödörbe lebotorkálva, az is ennek a programnak a számlájára írható.

A Bercsényi Klub tematikus szervezési elve mai napig visszaköszön a klub programjában, és az eseményt hirdető plakátok is témához kapcsolódnak.

Míg a csoport nem titkolt közös célja, hogy még több építésztszámítson el eseményeire, igyekeznek felfrissíteni, izgalmassá tenni a megszokott tematikát (Görögödör, Farsang Gödör stb.). Ennek az új iránynak volt előhírnöke az ebben a félévben megrendezett Wergödör, ahol kísérlet képpen techno és house dübörgött a Gödör négy fala között, és ez még csak egy a még több újítás közül, mely a tervek között szerepel.

Egy a biztos, a hely múltja példaértékű, jelen innovatív, a jövője pedig számunkra is tartogathat meglepetéseket.

Források:
Dávda Eszter, alumni Gödör tag
Varga Péter, Gödör elnök
<http://budapest100.hu/house/bercsenyi-utca-28-30/>
<https://www.artpool.hu/Bercsenyi/Klub.html>
<https://bercsenyi.bme.hu/galeria/21-bercsenyi-archiv-68-72-1>
<http://fortepan.hu/>

Kitekintés a karról: IAESTE

Az IAESTE-t (The International Association for the Exchange of Students for Technical Experience) 1948-ban alapította 10 európai egyetem professzora, azzal a céllal, hogy a mérnök hallgatók képzését kiegészítsék külföldi szakmai tapasztalattal. Az egyesület azóta 85 tagországot számlál, évente hétezer diák utazhat külföldre szakmai gyakorlatra. Hazánk 1983-ban csatlakozott a nemzetközi szervezethez, és eddig közel négyezer diák szakmai fejlődését segítette elő.

És milyen lehet külföldön eltölteni azt a bizonyos szakmai gyakorlatot? Ha kíváncsi vagy a válaszra, látogasd meg az IAESTE honlapját, vagy kedvcsinálóként olvasd el az alábbi interjút Lukács Annával, a programban részt vevő, korábban BME-s építészmérnök hallgatóval.

Mikor és hova pályáztál az IAESTE Hungary Nemzetközi Szakmai Gyakorlatcsere Programja keretein belül?

LA: 2018 nyarára pályáztam, Tunéziába.

Kitől hallottál a Programról? Miért döntöttél úgy, hogy élsz ezzel a lehetőséggel?

LA: Egy barátomtól hallottam róla, aki VBK-sként akkor éppen Iránban volt szakmai gyakorlaton.

Én Lisszabonban voltam Erasmuson a '17-18-as tanévben. Annyira tetszett a sok új élmény, utazás, az életstílus, hogy amint éreztem, hogy közeleg a vége, akartam valami újat, valami mást, még mielőtt hazatérnék.

Hogy telt az első napod külföldön? Segítettek a helyi IAESTE szervezet tagjai berendezkedni?

LA: Szombati napon, késő esti géppel érkeztem Tuniszba. Volt bennem egy kis félelem, mert tudtam, amint leszálok a gépről, nem ismerek majd senkit. A kijáratnál viszont ott várt két arab srác, mosolyogva és magabiztosan, egyből tudták, hogy én vagyok, ők találtak meg engem.

Még a reptéren kaptam tőlük egy új SIM kártyát, segítettek pénzt váltani, majd autóval elvittek a szállásra. Ezalatt végig beszélgettünk, sokat kérdeztek és meséltek is.

Ahogy megérkeztünk a szállásra, a helyi IAESTE tagjai fogadtak. A szobám egy 6 fős apartmanban volt (a lakótársaim nagy része már megérkezett). Kulcsot adtak, minden fontos dolgot elmondtak, és azt, ha kipakoltam, menjek fel a headquarters apartmanba, mert épp buli van.

Fent kb. 15 ember várt, gyakoronokok, mind nemrég érkeztek, mindenféle országból. Beszélgettünk, ittunk, táncoltunk, majd később lementünk a tengerpartra sétálni egyet. Hajnalban értünk vissza az apartmanokhoz, mielőtt elaludtam az utolsó gondolatom az volt, hogy nagyon jó helyen vagyok.

Hány napot töltöttél külföldön? Mi volt a legemlékezetesebb élményed?

LA: Összesen 7 hetet voltam ott. Az iroda elég rugalmas volt, így volt egy-két extra szabadnap.

A legemlékezetesebb élmény a „South trip” volt, amit a helyi IAESTE tagjai szerveztek. Elvittek minket Tunézia déli részére, ahol mind az 5 nap máshol szálltunk meg.

Megnéztünk városokat, szigeteket, volt sivatagi túra, Star Wars scene látogatás, Jeep túra, tevelelés, quad, esti bulik és még sorolhatnám.

Annyi új élményt kaptunk, hogy egy egész nap sem lenne elég összefoglalni. Fantasztikus volt.

Ajánlanád a szakmai gyakorlat külföldön való elvégzését másoknak is? Miért?

LA: Igen, határozottan. Azért ajánlom, mert egy ilyen során nem csak szakmai fejlődésre teszünk szert, de személyiségfejlődésen megyünk át, egyszerűen kinyílik a világ előttünk, és olyan élményekkel gazdagodunk, amiket sosem fogunk elfelejteni.

Legalábbis nálam így történt.

A külföldön végzett szakmai gyakorlat mennyire segítette az itthoni tanulmányaidat, esetleg későbbi elhelyezkedésedet?

A diplomamunkámnál - egy iskola terve Egyiptomban - sokat segített, hogy volt már tapasztalatom az arab építészetben, emellett, ha bármi kérdésem volt, az arab barátaimtól is kérhettem segítséget, az ő tapasztalataikból is rengeteget fel tudtam használni a tervezés során. A kinti irodánál szerzett tapasztalatok természetesen sokat adtak hozzá a szakmai tudásomhoz is. AutoCAD-ben és SketchUp-ban kellett dolgozni. Az elején kihívás volt, mára viszont 2 újabb programot tudok bátran használni.

Elhelyezkedés, illetve egyetemen kívüli szakmai élet kapcsán egyértelműen jó pont volt ez az önéletrajzomban, kérdeztek, és érdeklődve hallgatták a beszámolókat.

*Illyés Dóra,
Solymosi Bettina*

Még több infóért keresd az IAESTE-t!

www.facebook.com/iaeste.hungary
www.instagram.com/iaestehungary
<http://iaeste.hu/>
outgoing@iaeste.hu

Co-Housing

elmélettől a gyakorlatig

A co-housingot általában "együttlakásnak" vagy "közösségi lakóhelynek" fordítják, ám maga a fogalom mégsem teljesen tisztázott és elterjedt.

Az egyértelmű, hogy egy olyan lakhatási forma, ahol a lakók nem csupán lakótársak, hanem mindenféle ház körüli teendőt, feladatot megosztanak, tehát közösségben élnek. De hogyan kezdődik el egy ilyen projekt és mik a legfontosabb lépések? Honnan tudjuk, hogy jó-e, ha belevágunk?

Daku Dávid és Babos Annamária immár három éve élnek a II. kerületben egy négyemeletes kertes házban, co-housing formában, így nekik tettük fel legfontosabb kérdéseinket.

Milyen indítatásból vágtatok bele a co-housing projektbe?

Daku Dávid: 2015 decemberében költöztünk össze öten egy Oktogonhoz közeli albérletbe.

Nem volt mindenkinek külön szobája, kicsit egymás hegyén-hátán laktunk, de alapvetően nagyon olcsón. 2017 nyarán 40%-kal meg akarták emelni a lakbért, ekkor kezdtünk el új lakhatás után nézni.

Az volt a célunk, hogy az alacsony albérleti ár megtartása mellett mindannyian együtt tudjunk lakni, külön szobákban, kényelmesen, akár egy kertes házban.

Babos Annamária: 2012-ben vettem részt egy egyetemi kutatási kurzuson, ahol a feladatunk a co-housing lakhatáshoz kötődő valamilyen kutatás elvégzése volt.

Ez alatt az idő alatt már laktam együtt megosztott albérletekben, és a co-housing módszertanokból levonható tanulságokat mindig megosztottam lakótársaimmal. Ilyen például a takarítási rend, a közös főzések és az állandó gyakorisággal megtartott lakógyűlések.

Mikor 2017 tavaszán úgy döntöttünk, hogy minimum heten, de akár többen lakjunk együtt, úgy gondoltam, hogy ez egy nagyon jó alkalom arra, hogy nagyobbban is kipróbáljuk az együttélést.

Mik voltak az első és mik a legfontosabb lépések?

DD: Az első kérdés az volt, hogy kik szeretnének együtt lakni. Miután kialakult egy hat fős „keménymag”, elkezdtünk együtt lakásokat, házakat nézni. Az egyik srác ráakadt a II. kerületben egy közel 400 m²-es, négyszintes, négylakásos kertes házra, amit egyben vagy szintenként szerettek volna kiadni.

Közösen megnéztük, és úgy ítéltük meg, át tudnánk alakítani úgy, hogy 12 fő külön nyíló szobákban lakhatna. Ráadásul az alsó szint-ről elérhető egy kb. 100 m²-es kert is.

Mivel csak hatan voltunk, megbeszéltük, hogy vállalunk némi kockázatot, és lefoglalóztuk a házat egy hónappal a költözés időpontja előtt. Most már tudtuk, hová szeretnénk költözni, és kikkel, de egyértelmű volt, ha nem találunk egy hónap alatt még hat embert, akkor nem fogjuk tudni kivenni a házat és felújítani, így hát készítettünk egy honlapot, és gőzerővel elkezdtünk toborozni.

Megegyeztünk a tulajjal az átalakításról és három hónap alatt szintenként haladva felújítottuk az egyes lakásokat. Ezzel párhuzamosan készítettünk egy elszámolást, amiben súlyoztuk a szobákat adottságaik alapján, és ennek megfelelően mindegyiknek kialakult a saját ára.

Nagyjából fél év alatt találtuk ki, milyen szabályok mentén „működik” a ház, hogy tudunk egymás mellett élni.

BA: Ha a létrehozási folyamatát nézzük a saját kisméretű co-housingunknak, akkor azt mondhatjuk, hogy a Nyugat-Európában bevett lépéssoron haladtunk végig: ott is először egy összeszokott közösség kezd

el ingatlant keresni, elkészítetik a terveket szakértők bevonásával, majd elkezdnek több embert toborozni, és indul az építkezés, ami alatt a már a végleges lakóközösséggel együtt határozzák meg a jövőbeli ottélés szabályait, illetve részt vesznek a közös helyiségek belsőépítészeti megtervezésében és megvalósításában is.

Mik voltak a legnagyobb nehézségek?

DD: Elég kockázatos vállalás volt, hogy egy hónap alatt összeszedjünk hat új embert, kitaláljuk az átalakítást és hozzá egy ütemezést, és mindezen felül még lebonyolítsunk egy gigantikus, hat helyszínes, kétnapos költözködést is.

Közvetlenül azután, hogy mindannyiunk összes bútorát és holmiját betettük az alsó szintre, nagyon gyorsan neki kellett látni a felújításnak, hogy szépen lassan mindenkinek kialakuljon az élettere.

A másik nagy kihívást a pénz jelentette, hiszen a házat egyben vettük ki, így a kéthavi kaució, az első havi lakbér, valamint a felújítás költsége az első két-három hónapban több, mint 4 millió forint volt.

BA: Napközben mindenki dolgozni járt, esténként pedig valamit mindig szeretni, javítani, pakolni kellett, és így ment ez közel három hónapig.

A mindennapi együttéléssel kapcsolatban csak az egy szinten lakóknak lehetett konfliktusa, azokat mindenki a szinten belül rendezte; a közös terek és adminisztráció gondozásával kapcsolatos nézeteltéréseket és nehézségeket az együtt megírt szabályzat kitűnően megoldotta.

Viszont az látszik, hogy az idő előrehalad-
tával egyre inkább szükségem van a saját
élettérre. Komoly párkapcsolat, esetleg
később családalapítás miatt a hosszú távú
tervek között inkább egymás melletti vagy
feletti különálló lakásokban tudom elkép-
zelni a jövőmet, közösen használt terekkel
(nappali, kert) kiegészítve.

BA: Azoknak ajánlom ezt a lakhatási formát,
akik nem egymás mellett szeretnének albér-
lő társaikkal lakni, hanem együtt is akarnak
élni velük.

Nagyon fontos, apró különbség egy sima al-
bérlethez képest, hogy a co-housingokban
a lakókat összeköti egy cél, szabályokat
hoznak, mindenről együtt döntenek és aktívan
megosztanak egymással tárgyakat, tereket,
illetve időt.

Annak, aki belevágna, javaslom, hogy
keresse és kövesse a Co-Housing
Budapest Egyesületet, célunk a hazai
co-housing kezdeményező csoportok tá-
mogatása, illetve az eddigi tapasztalatok
megosztása.

Elsőkörben azt javasolnám annak, aki ilyenben
gondolkozik, hogy ne riassa vissza a sok idő

Azt el kell mesélnünk, hogy ez a ház
alapvetően nem egy co-housing
közösségnek épült, ezért a közös- és a
magánterek közötti kapcsolatok nem
megfelelőek, tehát mindenkitől szükség van
folyamatos alkalmazkodásra és egymásra
figyelésre.

**Mit javasolnál azoknak, akik hasonló-
ban gondolkodnak? Kinek ajánlanád ezt
a lakhatási formát?**

DD: Mindenkinek! Szerintem sokkal jobb,
könnyebb így élni, mint egyedül egy garzon-
lakásban. Már el sem tudom képzelni, hogy
elszeparáltan, nem ismerősök között, mellett
lajjak.

és energia, amit bele kell tenni, mert ezek mind élvezetek tudnak lenni, és rengeteget lehet tanulni a folyamatok alatt.

Mit gondolsz, Magyarországon miért nem futott be annyira a co-housing, mint külföldön?

DD: Egyrészt azt gondolom, hogy ennek lesz még kifutása itthon is, figyelembe véve az albérlet árakat és azt, hogy valahányszor szóba kerül ki, hol, hogyan lakik, akkor érezhető, hogy szüksége lenne az embereknek arra, hogy egymást segítve, közösségben éljenek.

A co-housinggal tulajdonképpen részesei vagyunk egymás életének úgy, hogy sem családi, sem párkapcsolati viszony nincs köztünk.

Másrészt egy társasházakat is fejlesztő, beruházócégnél dolgozom, ahol sok esetben látom, hogy erre a lakhatási formára alkalmatlan épületeket terveztetünk és építetünk meg.

Komoly ingatlanfejlesztői kihívásnak tartom megtalálni az építészeti, közösségi és gazdaságossági szempontok megfelelő arányát.

BA: Több tényezőről múlik az, hogy itthon nem egy választható lakhatási forma a co-housing. Ebből csak néhányat emelnék ki: nem csak Magyarországon, de a többi poszt-szocialista utódországban, vagyis Közép-Kelet-Európában nagyon gyerekcipőben járnak még a co-housing típusú kezdeményezések.

Ennek oka a szocializmus lakáspolitikájában keresendő, ahol nem volt az embereknek magántulajdonuk, és nagyon sokan társbérletbe kényszerültek más családokkal.

Ezeknek is köszönhetően mára a hazai lakáspiac és az emberek gondolkodása is arra állt be, hogy mindenkinek saját lakás kell, a bérlet rossz. Ilyen körülmények között nehéz elmagyarázni a co-housing fogalmát, mert sokan már egy létező lakhatási fogalomhoz szeretnék kötni, pedig ez egyikkel sem egyezik meg.

Ez egy önkéntesen választott közösségi lakhatási forma, ahol a lakók döntenek el, hogy miket osztanak meg egymással és hogyan is élnek együtt.

Minél többen értik ezt meg és tapasztalják meg az ilyesfajta együttélés előnyeit, annál hamarabb fogunk tudni létrehozni többet, erre a célra megfelelő épületet, míg végül ez egy választható alternatíva lesz, nem csak fiataloknak, de családosoknak is.

Instagram: [#d54cohousing](#)

Ha kíváncsiak vagytok még több részletre, illetve a házban történt kedvenc történeteikre, a teljes interjút megtaláljátok az Építész HK oldalán.

Kitekintés a Karról: a BME Formula Racing Team sikerei

Magyarország első Formula Student csapata, a BME Formula Racing Team (BME FRT), 2007-es alakulása óta tervez és épít együléses formula típusú versenyautókat, melyekkel a nemzetközi Formula Student konstruktóri sorozatban vesznek részt.

Ez az összetett projekt magában foglalja a tervezést, a gyártást, a tesztelést, a versenyzést és nem utolsósorban projektmenedzsmentet. A BME FRT csapata kezdetben benzines kategóriában indult a versenyeken, majd 2012-ben megépítették első elektromos hajtású versenyautójukat.

2017 óta pedig két kategóriában, az elektromos versenyautókban, és a számítógépekkel, kamerákkal és szenzorokkal felszerelt, önvezető kategóriában képviselik Magyarországot.

A 2019-es versenyszezonban a csapatnak lehetősége volt a magyar verseny mellett, több külföldi helyen részt venniük, ahol szép helyezéseket értek el. A magyar versenyen, Zalaegerszegen a 7. helyen végeztek mind „Endurance” mind „Efficiency”.

versenyszámban, majd Olaszországban felülmúlták önmagukat és ugyanebben a versenyszámban már a 4. helyen végeztek. Emellett Németországban az önvezető autójuk teljesítményét csak 4 csapat tudta felülmúlni a „Skidpad” versenyszámban, végül az utolsó spanyolországi versenyen remekelt a csapat és összetett 9. helyen zárt.

A csapat egyetemista hallgatói az idei szezonban úgy döntöttek, hogy nem építenek új autót, hanem a tavalyi elektromos- és az önvezető autó fejlesztésére fektetik a hangsúlyt, annak érdekében, hogy az előző év tanulságaiból okulva a lehető legjobb helyezést tudják elérni a 2020-as nyári Formula Student versenyeken.

A BME Formula Racing Team február 20-án mutatja be az idei fejlesztéseit, amivel idén újult erővel térnek vissza a nemzetközi porondra, hogy bekerüljenek a top 10 legjobb Formula Student csapat közé.

Akit érdekelnek az önvezető és elektromos autók, aki kíváncsi az autósport jövőjére, az a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem K172-es termében 14:00 órától hallgathatja meg mindezeket.

Józsa Eszter
<http://firt.bme.hu/>

Hogyan vegyünk számítógépet?

Ha nem találtál volna laptopot a karácsonyfa alatt, még nem késő beszerezni mielőtt beindulna a félév. Reméljük, ezzel a cikkkel tudunk segíteni a legmegfelelőbb kiválasztásában.

Asztali gép vagy laptop?

Gyakori vitatéma az építészek körében: van, aki az asztali számítógépre, van, aki a laptopra esküszik.

Az asztali gépek melletti legfőbb érv a bővíthetőség: ha már úgy gondolod, hogy lassabb lett a géped, vagy csak elfogyott a tárhely, sokkal könnyebben tudsz cserélni egységeket. Sőt, vannak olyan alkatrészek, melyeket a laptopokban nem is tudsz cserélni, viszont az asztali gépek esetében igen.

A laptopok egyértelmű előnye a hordozhatóság. Ahhoz, hogy eldöntsd, az asztali vagy a laptop a megfelelő számodra, kérdezd meg magadtól, mennyire fontos, hogy magaddal tudd vinni, mivel egy laptop ára több, mint másfélszerese is lehet egy hasonló „tudású” asztali gépének.

Hogyan keressék laptopot?

Erre sajnos nincs facebook kvíz, ami kiadja, hogy melyik laptop illik hozzád a profilképed alapján. A legjobb módja talán az a keresésnek, ha kiválasztasz két-három nagyobb webshopot, és megkeresed azt a négy-öt terméket, amelyeket a legmegfelelőbbnek tartasz. Ezeket aztán megnézheted más, kisebb webshopokban is, hátha valahol megtalálod olcsóbban vagy akciósan.

Mit kell nézni a leírásban?

Egy számítógép leírása - legyen szó asztali gépről vagy laptopról - akár 20-30 sorban is részletezheti a különböző jellemzőit. Ez ne ijesszen meg senkit, számunkra csak pár információ lesz fontos.

Laptopok esetében kifejezetten hangsúlyos szempont a méret. Sokan úgy gondolják, hogy nekik elég a kisebb, 13 inch képátlójú laptop is, hiszen elegánsabb, könnyebb.

Természetesen nincs megtiltva senkinek, hogy kisebb méretű laptopot vásároljon, viszont akkor valószínűleg jobban a pénztárcájába kell nyúlnia, mintha egy hasonló teljesítményű 15 vagy 17 inch képátlójú laptopra esett volna a választása.

konklúzió: 15” vagy 17” képátló

A számítógép agyának is nevezett kis alkatrész nagy odafigyelést igényel a kiválasztás során, mivel ez határozza meg legnagyobb mértékben, hogy milyen „gyors” lesz a gép. Laptopokban főleg Intel processzorokkal találkozhattok, de asztali számítógép vásárlása esetén érdemes lehet elgondolkodni az AMD termékeink is.

A világhálón rengeteg oldal foglalkozik processzorok tesztelésével, ezeket a benchmark kifejezéssel találhatod meg. Ha megtaláltad álmaid laptopját, egy ilyen oldalon meg tudod nézni, hogy tényleg megfelel-e arra a feladatára, amire szánod.

konklúzió: Intel i5, i7, i9 legalább 6. gen.

Videokártya/GPU

A videokártya az építészek számára szintén kiemelt fontosságú, mivel a tervező és grafikai programok mind ezt használják, mi több, még egyes renderelő szoftverek is.

Ahogy a processzorok esetében, úgy a videokártyáknál is Intel és AMD gyártókkal találkozhatasz. A tájékozódásra ebben az esetben is a benchmark oldalak a legalkalmasabbak.

konklúzió: nVidia GTX/RTX xxxx vagy AMD Radeon RX/Pro 5xx és 5xxx széria

Memória/RAM

Ezzel egyszerű a dolgod, ha legalább 8 GB RAM található a kiszemelt számítógépben, akkor az már megfelelő lesz a legtöbb feladathoz, de ha van rá keret, a 16 GB még jobb! Természetesen ezt később is bővítheted.

konklúzió: leglább 8 GB RAM

Háttértár/HDD/SSD

Igaz, hogy az SSD-k drágábbak, mint a hagyományosnak számító HDD-k, viszont jelentősen megnövelik a számítási sebességet, ezért mindenképpen ajánlott egy kisebb SSD a számítógépben. Ezen futhat a Windows és a telepített programok.

A félevek alatt sok fájl gyűlik össze, ami nagyon sok helyet tud foglalni, jó nagy SSD lenne szükséges, ha az operációs rendszer mellé pakolnánk azokat is. Érdemes az olcsóbbnak számító merevlemezzel pótolni a szükséges helyet, ez lehet a laptopba épített, de akár külső merevlemez is.

További helyet szabadíthatunk fel felhőtárhelyek használatával. Erre ingyenesen van lehetőségünk a Google Drive-on keresztül 15 GB méretig, vagy hallgatóként 1 TB-os tárhelyet is igényelhetünk OneDrive-on keresztül.

konklúzió: kisebb SSD elég+HDD+cloud

Kijelző

A kijelzők kiválasztásánál is két táborra szakadnak az építész hallgatók: van, akinek a lehető legnagyobb felbontású, legjobb színűségű kijelzők a fontosabbak, de sokan külső monitort használnak otthon, és csak konzultációra viszik el a laptopot, ezért nincs szükség olyan jó minőségre.

Egy külső monitor nagyban tudja segíteni a munkádat, úgyhogy érdemesebb inkább arra költeni, egy olcsóbb HD vagy fullHD LCD kijelzős laptop kiegészítéseként.

konklúzió: HD/fullHD LCD kijelző

Operációs rendszer

Hallgatóként jogosult vagy ingyenesen használni egyes Microsoft termékeket, így az operációs rendszert is, ezért elsősorban olyan számítógépet keress, amin nincs előtelepített Windows. Ha Linux vagy freeDOS van rajta alaphoz, akkor az is jó, hiszen azok ingyenesek.

A Windows diák verziójához ingyenesen hozzájuthatsz, ha a címtárban megtalálható edu.bme.hu végződésű email címeddel bejelentkezel a portal.azure.com-on. Az Office is ingyenesen elérhető a portal.office.com-on.

konklúzió: nem kell operációs rendszer

Instagram mint építészeti inspiráció

karipapír

Követed

Összegyűjtöttük nektek a kedvenc építészeti inspirációs forrásainkat az Instagramról, böngésszétek szeretettel!

Te is voltál már úgy, hogy egy tervezési tárgyból egyszerűen se-hogy sem jutottál egyről a kettő-re? Tudtad, mi a cél, de csak nem jött az ihlet a megvalósításra? Vagy már annyit variálgattad az épületet, hogy azt se tudtad többé, mit is akarsz? Esetleg már az első lépések is nehezen mentek?

Ha bármelyikre is igen a válasz, segítsünk kicsit.

Manapság egyre nagyobb teret hódít az Instagram, legyen szó fiatalokról és idősebbekről egyaránt. Képeken keresztül kommunikálunk ismerőseinkkel, elég egy kép, és már tudja is minden követőnk, hogy aznap melyik kávézóban ücsörögtünk leadások rajzolása helyett. A klassz ebben az, hogy szinte már mindent megtalálhatunk ezen applikáció segítségével, és egy poccintással új lendületet nyerhetünk az alkotói válság idején.

